

En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar Zaad; Datzelve zal u de kop vermorzelen, en gij zult Het de verzenen vermorzelen, Gen. 3:15.

Geliefde lezer, welk een ontzaggelijke waarheid voor een volk dat gedurig de rust en de vrede tracht te bewaren. Welk een waarheid aangaande het aardse vrouwenzaad en het geestelijke vrouwenzaad dat uit Hem geboren is geworden. Dat aardse en dat geestelijke vrouwenzaad waren de erfgenamen die uit Abraham, Izak en Jacob geboren zijn geworden. Want Abraham was een vader der besnijdenis, dengenen namelijk, die niet alleen uit de besnijdenis zijn, maar die ook wandelen in de voetstappen des geloofs van onzen vader Abraham, hetwelk in de voorhuid was, Rom. 4:12. Het betreft hier dus een belofte aangaande het aardse en het geestelijke Israel. Het aardse Israel, de beminden om der vaderen wil, hebben het aardse land Kanaan (Israel) door de beloftenissen Gods aan Abraham, Izak en Jacob geërfd. Daartoe zijn ze door God sterke onzichtbare Hand verlost geworden uit het vervloekte diensthuis van Egypteland, onder leiding van Mozes de middelaar van het oude verbond, middels een weg van bloedstorting en gerechtigheid. God bracht tenslotte de dood en het verderf in dat diensthuis wat iedere eerstgeborene, dat waren de erfgenamen en degenen die de zegen zouden ontvangen, zou doden, indien zij niet veilig geborgen waren achter het bloed van het geslachte paaslam. Door God dwars door de rode zee, en ook door de woestijn geleidt, en onder leiding van Jozua mochten zij het beloofde land Kanaan innemen, en hun vijanden doden. Dit laatste is een treffend beeld van de heiligmaking. Welk een treffend geestelijk beeld van het geestelijk Israel, dat door de Middelaar des nieuwe Verbonds, dat is het genadeverbond, ook is uitgeleidt geworden uit het diensthuis der zonden, middels een weg van bloedstorting en gerechtigheid. Dat volk is geestelijk ook door de rode zee geleidt, en is wonende in de woestijn waar God hen tot een leidende wolk- en vuurkolom is. Dag en nacht wil Hij hen leiden, en mogen zij de toevlucht tot Hem nemen. En ook zij beërven in Christus dat beloofde hemelse Kanaan. Ook zij mogen onder leiding van die Meerdere Jozua, Jezus Christus, hun vijanden doden. Want indien gij naar het vlees leeft, zo zult gij sterven; maar indien gij door den Geest de werkingen des lichaams doot, zo zult gij leven, Rom. 8:13. Als Mozes zijn staf liet zakken, was aartsvijand Amelek aan de winnende hand, maar wanneer Mozes zijn staf omhoog mocht houden, met behulp van Aaron en Hur, dan was Israel onder leiding van Jozua aan de winnende hand. En zo was het ook met de inname van het beloofde land Kanaan. Wanneer er een ban in het leger van Israel was, dan vielen er doden en gewonden aan de kant van Israel. Ja lezer, de Heere stapt nooit over de zonden heen. Ook niet bij de zonden van zijn beminde volk. De ban moest er eerst uit, en Israel mocht geen gemeenschap hebben met hun omringende heidense volken en diens afgoden. Achan moest eerst gestenigd worden alvorens God weer met Israel kon wezen. Dit gold Zijn aardse bondsvolk, maar ook Zijn geestelijke bondsvolk. Ik lees in Psalm 32 van een gelovige uit de besnijdenis die niet meer bij God kon komen omwille van zijn eigen overtredingen. Toen ik zweeg, werden mijn beenderen verouderd, in mijn brullen den gansen dag. Want Uw hand was dag en nacht zwaar op mij; mijn sap werd

veranderd in zomerdroogten. Ja lezer, David kon niet meer bij God komen omwille van zijn zonde met Bathseba. Hij had Uria in de strijd vooraan gezet, zodat hij zijn vrouw kon nemen. Is dat nu een kind des Heeren? Ja lezer, het vlees van Gods volk wordt nooit bekeerd. Het kan ook nooit, want het vlees kan Gode nooit behagen. Maar God kon Zijn beminde David niet missen, en toch kon God ook niet over zijn overtredingen heen stappen. Daartoe stuurde Hij de profeet Nathan, die tevens een vriend van koning David was. Nathan preekte hem de donder van Gods heilige wet, waarop de zonden in het hart van David levend worden. En zonder de wet, zo leefde David eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch David was alrede aan deze wet gestorven, Rom. 7:9. Deze tucht der wet bracht hem bij vernieuwing aan de voeten van Christus. Want, David lag niet meer onder de wet, maar onder de genade Gods in Christus, Rom. 6:14. De vernieuwde David(=dat Christus in het hart van David) kon niet meer zondigen, maar het waren de zonden in het vlees van David die hem deed zondigen. Maar, God kon over deze zonden niet heen stappen. Wanneer een zondaar nog onder de vloek der Wet ligt, dan eist Gods wet over die zonden: “betaal Mij wat gij schuldig zijt!” Maar dat gold niet meer voor David, omdat voor hem voor eeuwig betaald was. Was dit dan voor David een vrijbrief om er maar op los te zondigen...?? Immers neen, maar wanneer David in Christus hemels gesteld was, dan diende hij met zijn gemoed de wet Gods, maar met zijn vlees diende David somtijden de wet der zonden, Rom. 7:26. Wie zal dat kunnen begrijpen. Toch ben ik blij dat dit in Gods Woord geschreven staat lezer, anders kon ik nooit zalig worden. Maar wanneer God dan Nathan stuurt, om David bij vernieuwing de spiegel van Zijn heilige wet voor te houden, dan ziet David de vloek der wet niet meer, nee, want die is voor hem in Christus weggenomen. Maar David ziet dan geestelijk in die spiegel der wet een gekruisigde Middelaar, met doorboorde handen en voeten, Die hem niet vraagt: “betaal Mij wat gij schuldig zijt!” Maar Die vraagt: “Mijn lief kind, waarom heb je dat gedaan...?” Kijk lezer, en dat verbrijzelde het hart van koning David. Die evangelische ingestorte liefde deed David bij vernieuwing zijn klederen scheuren van berouw. Die liefde in Christus opende voor hem bij vernieuwing de weg tot God. Dit was voor David dus een standelijke rechtvaardiging door het geloof, hetgeen hem deed uitroepen, nadat Nathan was terug gekeerd om hem te zeggen, dat ook dit kwaad hem om Jezus wille vergeven was geworden: “Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zeide: Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor den HEERE; en Gij vergaaf de ongerechtigheid mijner zonde. Sela. Hierom zal U ieder heilige aanbidden in vindenstijd; ja, in een overloop van grote wateren zullen zij hem niet aanraken. Gij zijt mij een Verbergings; Gij behoedt mij voor benauwdheid; Gij omringt mij met vrolijke gezangen van bevrijding. Sela. Ik zal u onderwijzen, en u leren van den weg, dien gij gaan zult; Ik zal raad geven, Mijn oog zal op u zijn. Weest niet gelijk een paard, gelijk een muilezel, hetwelk geen verstand heeft, welks muil men breidelt met toom en gebit, opdat het tot u niet genake. De goddeloze heeft veel smarten, maar die op den HEERE vertrouwt, dien zal de goedertierenheid omringen. Verblijdt u in den HEERE, en verheugt u, gij rechtvaardigen! en zingt vrolijk, alle gij oprechten van harte! Ja lezer, also was Gods heilige wet voor David een tuchtmeester geworden. Geen bloedwreker dus, maar een tuchtmeester. De tucht der wet onderwijst een gerechtvaardigde ziel in

Christus. Wanneer iemand (nog) geen genade mag kennen, dan kent hij ook niet niets van de tucht der wet, om de reden dat de bloedwrekende vloekes van Gods heilige wet voor hem nog niet is voldaan. God heeft David zijn zonden bij vernieuwing willen vergeven, maar toch heeft de Heere David uit liefde zeer Vaderlijk willen kastijden. De Heere heeft zijn kindje weggenomen, en het zwaard is van zijn huis niet geweken, geliefde lezer. Zo ziet u maar, dat Gods volk nooit goedkoop zondigt. Waarom niet? Omdat zij tegen Christus zondigen, tegen het gestorte Bloed zondigen, tegen de liefde zondigen. Er heeft Goddelijk bloed op Golgotha moeten stromen om dat verkoren volk van Gods wraakoefenende gerechtigheid, van de toorn van God over de zonden, te verlossen, lezer. Zo moest dus ook David in de weg van heiligmaking, door de werking van de Geest van die Meerdere Jozua, zijn inwonende vijanden leren doden. Wanneer dat volk in Christus gerechtvaardigd is geworden, dan is de Geest van Christus in hun vernieuwde geheiligde harten komen wonen. En waar die Geest woont, en werkzaam is, daar is het een hemels Kanaan, lezer. Hier slechts een voorproefje en straks zullen zij dat hemelse Kanaan ten volle in Hem gaan beërven. Misschien begrijpt u nu wat beter waarom de apostelen in hun zendbrieven zo menigmaal opriepen van: heb de wereld niet lief, heb de zonden niet lief en zondigt niet. Dit schreven zij niet aan de wereld, maar aan Gods verlost volk. Niet bedoelende als een nieuwe wet, maar bedoeld vanuit die vervulde wet(=het Evangelie). Wanneer dat verlost volk weleens neigde naar wereldgelijkvormigheid, en bij tijden sommige zonden aan de hand hielden, daarvan wisten de apostelen bij ondervinding, dat dan de Geest van de vervulde wet(=Christus) uit het Kanaan van hun harten zou gaan wijken. Zijt niemand iets schuldig, dan elkander lief te hebben; want die den ander liefheeft, die heeft de wet vervuld. Want dit: Gij zult geen overspel doen, gij zult niet doden, gij zult niet stelen, gij zult geen valse getuigenis geven, gij zult niet begeren; en zo er enig ander gebod is, wordt in dit woord als in een hoofdsom begrepen, namelijk in dit: Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelf. De liefde doet den naaste geen kwaad. Zo is dan de liefde de vervulling der wet, Rom. 13:8-10. Zie daar de vervulling der wet, namelijk de ingestorte liefde Gods in Christus Jezus in het hart van een gerechtvaardigde zondaar, toegepast door de inlijving van het zaligmakende geloof. Mag u dat weten en kennen, lezer? Is uw hart ook weleens een hemels Kanaan geweest, toen het geboren Kindeke Jezus in uw verloren ziel geboren is geworden? Werd toen die moordspelonk van zonden ook ineens een hemels paleisje van heiligheid waar geen ene zonde meer te bekennen was? Waarin u toen bitterlijk mocht wenen aan die voerbak voor beesten waarin ze Hem gelegd hebben? Zijn vlees is waarlijk spijs en Zijn bloed is waarlijk drank, voor zielen die vergaan van dorst en omkomen van honger. Hij moest vernederd en tenslotte verbrijzeld worden, voor een volk dat van Hem niet wilde weten. Wie zou niet hartelijk wenen, lezer?

Waarom weidt ik hier zo over uit? Dat weet ik niet precies. Al schrijvende kwamen deze dingen zo bij me. Ik werd de laatste tijden zo bepaald bij de strijd die Gods volk geestelijk moet leveren tegen de wereld, tegen de duivel en zijn trawanten, tegen de vrome dode letterknechtengodsdienst, en het meest tegen hun eigen verdorven vlees. Hoe zou een mens hiervan en hieruit kunnen schrijven wanneer hij daar zelf geen kennis aan zou hebben. Bent u deze strijd al te boven, lezer? Dan zou ik maar vrezen, of

mag u hier ook kennis aan hebben. Christen en Getrouw uit Bunjans christenreis waren hier immers ook geen vreemdeling van.

Bedenk ook dat het door de eeuwen heen telkens de zgn. vrome godsdienst geweest is, die de Gods volk vervolgd en vermoord hebben. De apostel Paulus schrijft in zijn brief aan de Romeinen: Indien het mogelijk is, zoveel in u is, houdt vrede met alle mensen, Rom. 12:18. Hoevelen van Gods lieve volk zoeken de vrede te bewaren met hun vijanden, om toch maar een rust en vredig leven te mogen hebben. Hoevelen gooien het op een akkoord met de vrome farizeeërs in hun directe omgeving, waar ze eigenlijk niet omheen kunnen vanwege het kerkverband waarbij ze zijn aangesloten. Vredezoekers zijn de meesten van Gods lieve volk. Moeten ze dan oorlog zoeken? Welnee lezer, natuurlijk niet. Maar zij zoeken de strijd waarin God hen geplaatst heeft, zo menigmaal te ontlopen. Maar ze vergeten dat dit een door God gezette vijandschap is. Het is zelfs een gezworen vijandschap, die nooit meer goed komt. Net zo min als dat satan ooit weer een vriend van Christus kan/zal worden, net zomin kan God volk een vriend van de wereld, of van de duivel, of van de vrome godsdienst, of van hun vijanden zijn. Maar toch gebeurt dit maar al te vaak. Net zo dwaas als dat het volk der Joden zo menigmaal is, mede onder invloed van de USA en andere landen, gedwongen worden, om in gesprek te blijven met hun aartsvijanden, die hen het liefst vandaag nog zouden verdelgen van de aardbodem. Ook Israel zoekt in deze zo menigmaal zeer dwaselijk te schipperen. Want, wat heb je aan oorlog? Ja toch, zo spreken, redeneren immers de meesten onder ons. Beter een gewapende vrede dan een uitgebroken oorlog, is tenslotte het on-Bijbelse wereldse spreekwoord. Zo denken en redeneren de aardse, maar veelal ook de verkoren geestelijke Joden, lezer. Maar, hoe anders denkt God daarover. En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar Zaad; Datzelve zal u de kop vermorzelen, en gij zult Het de verzenen vermorzelen, Gen. 3:15. Ja lezer, de aardse en de geestelijke Israëlieten zoeken voortdurend de rust, maar God laat hen geen rust. “In de wereld zult gij verdrukking hebben, maar hebt goede moed want Ik heb de wereld overwonnen.” Hoe gingen de apostelen van de Heere Jezus deze geloofstrijd dan in? Gaat dan henen, sprak de Heere Jezus tot hen, en onderwijst al de volken, dezelve dopende in de Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; lerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld, Matth. 28:19-20. Zij moesten van Christus gaan getuigen, lezer. Dat moet nu Gods volk net eender doen. En wanneer zij

dat gaan doen, en daar bij tijden de vrijmoedigheid voor mogen krijgen, dan breekt de oorlog los, en vuren de helse legermachten van alle kanten hun vurige pijlen op hen af. Daar behoeven zij niets voor te doen, dat gaat geheel vanzelf. Waarom toch? Heel eenvoudig, lezer. Ze hebben Hem gehaat, bespuugd, veracht en beledigd, en dit zullen ze Zijn volk ook aan doen. Niet om dat volk zelf, maar juist om de geboren Christus in het hart van dat volk. Dat is hetgeen zij zozeer haten. Want, in Hem is dat verlost volk een erfgenaam geworden van het hemelse Kanaan. Wanneer zij daar dan weleens van gaan getuigen, over hoe en in welke weg van vernedering en geestelijk sterven, zij in Hem een geestelijk erfgenaam zijn geworden, door het bad der wedergeboorte, dan komt de hele hel daar direct op af. De wereld begrijpt hen niet en verklaard hen voor gek, maar de vrome godsdienst, die ook menen een recht te hebben op dat hemelse Kanaan, net zoals de Palestijnen dat denken van het aardse land Kanaan, die beschieten en belagen, en beledigen dat volk zo menigmaal, werkelijk zonder ophouden. Maar ze vergeten dat alleen kinderen kunnen erven, en geen dienstknechten. Dit geldt de aardse maar ook de geestelijke Joden, dewelken beiden kinderen Abrahams zijn, Rom. 4:12. Welke Israëlieten zijn, welker is de aanneming tot kinderen, en de heerlijkheid, en de verbonden, en de wetgeving, en de dienst van God, en de beloftenissen; Welker zijn de vaders, en uit welke Christus is, zoveel het vlees aangaat, Dewelke is God boven allen te prijzen in der eeuwigheid. Amen. Doch ik zeg dit niet, alsof het woord Gods ware uitgevallen; want die zijn niet allen Israel, die uit Israel zijn. Noch omdat zij Abrahams zaad zijn, zijn zij allen kinderen; maar: In Izaak zal u het zaad genoemd worden. Dat is, niet de kinderen des vleses, die zijn kinderen Gods; maar de kinderen der belofte worden voor het zaad gerekend, Rom. 9:4-8. Aan hen was door de beloftenissen het land Kanaan beloofd.

Lees hier : <http://www.dewoesteweg.nl/wp-content/uploads/2009/03/gods-belofte-aan-abraham-izak-en-jacob.pdf>

Ja lezer, als u in de kranten over de strijd van Israel tegen zijn vijanden leest, moet u altijd maar aan Gods volk denken. Israel kent een aardse strijd, Gods verkoren volk, het geestelijk Israel kent precies dezelfde strijd, maar dan geestelijk. De strijd is vaak op zijn hevigst wanneer dat volk ervan gaat getuigen, hoe en in welke weg de Heere hen dat beloofde Land (in Christus Jezus) heeft doen beërven. Hun getuigenis is veelal als een vuur en gelijk een hamer die een steenrots te morzel slaat. Wanneer zij vanuit Gods Woord mogen getuigen, dan snijdt hun getuigenis als een tweesnijdend geestelijk zwaard in hun verdorven hoogmoedige verrotte harten. Dit was nu de reden waarom Christus zo gehaat was van de farizeeërs en schriftgeleerden. Dit was ook de reden waarom Stefanus de stenen naar zijn hoofd geslingerd kreeg, toen hij vanuit de liefde van zijn hart van Christus mocht getuigen. Luister maar: Gij hardnekkigen en onbesnedenen van hart en oren, gij wederstaat altijd den Heiligen Geest; gelijk uw vaders, also ook gij. Wien van de profeten hebben uw vaders niet vervolgd? En zij hebben gedood degenen, die te voren verkondigd hebben de komst des Rechtvaardigen, van Welken gijlieden nu verraders en moordenaars geworden zijt. Gij, die de wet ontvangen hebt door bestellingen der engelen, en hebt ze niet gehouden! **Als zij nu dit**

hoorden, berstten hun harten, en zij knersten de tanden tegen hem. Maar hij, vol zijnde des Heiligen Geestes, en de ogen houdende naar den hemel, zag de heerlijkheid Gods, en Jezus, staande ter rechter hand Gods. En hij zeide: Ziet, ik zie de hemelen geopend, en den Zoon des mensen, staande ter rechter hand Gods, Hand. 7:51-56.

Ziet u lezer, hoe zeer Christus hem nabij was toen Stefanus zo schoon van Hem mocht spreken. Het omgekeerde is echter ook waar. Want, hoe meer Zijn lieve volk, vanwege een bepaalde vreze der Joden van en over Hem zwijgt, hoe meer zij in het duister komen te geraken, hoe meer Zijn Geest van hen wijkt, hoe meer zij hun vrijmoedigheid kwijt raken. En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld, zegt de Heere tegen de Zijnen. Lief kind des Heeren, wat hebt ge dan nog te vrezen. Zo God voor ons is, wie zal dan tegen ons zijn. Een man met God is altijd in de overhand. Met mijn God zal ik door een bende dringen, zegt koning David, wanneer hij levendig in dit zaligmakende geloof in Christus Jezus, gesteld mag zijn. Hoe kan een kind van God zo menigmaal merken, hoe en op wat voor wijze de zgn. vrome godsdienst hem zo bitterlijk haat wanneer hij gaat spreken vanuit het wonder van genade dat aan zijn ziel verheerlijkt is geworden. Wanneer hij mag gaan spreken over hoe en in welke weg hij voor God verloren ging, en Christus hem tot een Behouder ten leven wilde wezen. O zalig wonder! Weet u, lezer? De godsdienst kan dit niet aanhoren en nog minder verdragen, om de reden dat ze hier geen kennis aan hebben. Een mens mag wel vertellen hoe hij in de schuld voor God is geworden, en ook vertellen hoe hij daar voor God op zijn knietjes heeft mogen wenen. Dat is hen zeer aangenaam, omdat sommigen van hen hier ook kennis aan hebben. Vanuit een zekere mate van rechtzinnigheid, weten ze dat ze hier niet mee kunnen sterven, maar wanneer je hen deze dingen uit liefde geheel uit handen slaat, dan breekt de hel geheel los, en komt openbaar dat ze van hun tranen en hun zoete gebedjes hun zaligmaker heimelijk hebben gemaakt. “Nee, ik kan er niet mee sterven hoor! Maar toch zal de Heere dit begin voor mij voleinden....” is het bedrog waar zeer velen voor eeuwig mee verloren zijn gegaan. Met dit soort zielen ligt de bodem van de hel, werkelijk plat geplaveid. Vertrouwende ditzelve, dat Hij, Die in u een goed werk begonnen heeft, dat voleindigen zal tot op den dag van Jezus Christus, Fil. 1:6.

Hij, Die

Namelijk God de Vader.

een goed werk

Namelijk des geloofs in Christus en der bekering tot God.

voleindigen

Dat is, meer en meer zal vermeerderen, versterken en bewaren.

op den dag van

Namelijk op welken Christus u uit dit leven tot Zich zal nemen, of uit de doden zal opwekken ten uitersten dage des oordeels.

Het gaat hier dus om het begin van de vereniging met Christus Jezus door het geloof, lezer. Wanneer je hen dan vraagt of ze Hem mogen hebben leren kennen door een waar geloof, en vanuit een vast vertrouwen gewerkt door de Geest van Christus, dan staat de wagen van de vrome godsdienst toch menigmaal ineens stil. Dan komt vaak openbaar dat ze geen olie in hun geestelijke vaten hebben. Hetgeen erop wijst dat ze de inwonende Geest van Christus nog missen. De Geest der verzoening en der vrijheid, de Geest die het uit Hem nam om het Zijn volk te verkondigen, Joh. 16:13-15. Want de wet des Geestes des levens in Christus Jezus heeft mij vrijgemaakt van de wet der zonde en des doods, Rom. 8:2. Want zovelen als er door den Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods. Want gij hebt niet ontvangen den Geest der dienstbaarheid wederom tot vreze; maar gij hebt ontvangen den Geest der aanneming tot kinderen, door Welken wij roepen: Abba, Vader! Dezelve Geest getuigt met onzen geest, dat wij kinderen Gods zijn. En indien wij kinderen zijn, zo zijn wij ook erfgenamen, erfgenamen van God, en medeerfgenamen van Christus; zo wij anders met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden. Want ik houde het daarvoor, dat het lijden dezes tegenwoordigen tijds niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden. Rom. 8:14-18.

Ja lezer, dan moeten het elkander toch eerlijk zeggen, dat wanneer we hier niet iets van mogen kennen, we dan eigenlijk nog niets kennen. Al heeft een mens nog zoveel geweend voor God door de ontdekkende werking der wet. Al is een ziel nog zo diep overtuigd van schuld, straf, hel en eeuwigheid, het zal hem niets anders brengen dan de dood. Want, al deze dingen zijn afkomstig uit de wet, die niet uit het geloof is, Gal. 3:12, en nog minder machtig is om een zondaar levend te maken, Gal. 3:21. Maar, hoevelen menen toch al deel en kennis te hebben aan het geestelijke leven, omdat ze geen vreemdeling waren van deze overtuigingen, lezer? Maar ze vergeten dat de wet, en dus de overtuigingen der wet geen leven baart. De wet baart de dood, en maakt de zonden levend, maar NIET de zondaar. Zij vergeten dat het gebod der wet, dat hen in Adam ten leven was, hen nu ten dode is geworden. Zij trachten hun leven te beteren door enige uitwendige aangebrachte reformatie, maar ze vergeten dat zovelen als er uit de werken der wet zijn, die zijn onder den vloek; want er is geschreven: Vervloekt is een iegelijk, die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet, om dat te doen, Gal. 3:10. “Ja maar hoor eens schrijver, dat wenen voor God, en dat overtuigd worden van zonden waardoor een ziel al biddende tot God gaat vluchten, is toch zeker niet vervloekt?” Dan antwoord ik u op grond van de Schrift dat, zo lang uw gebedjes nog zeer zoet zijn, zolang u nog niet bent omgekomen in uw eigen ongerechtigheden voor God, zolang het nog geen onhoudbare nood geworden is tussen God en uw ziel, dan bent u nog immer onder de vloek der wet, vastgeketend aan de ketenen der zonden, waarmee satan u in zijn klauwen houdt. U moet sterven aan de eis van Gods gerechtigheid, en waar God die eis geestelijk in uw ziel komt neer te leggen, daar ziet en daar gevoelt u geestelijk, dat Zijn wet en daarmee Zijn recht heilig is, dat God heilig is, en u onheilig bent, zwart van zonden, en daarom NIET bij God kunt wonen. Want, God kan geen gemeenschap hebben met de zonden. Kan het dan nooit meer goed komen, schrijver? De Heere Jezus zegt dat niemand tot Hem komen kan, tenzij de Vader Die Hem

gezonden heeft hem trekke, en Hij zal die verloren en gestorven zondaar dan opwekken ten uiterste dage. Heb dan geen rust eer dat ge dat kennen mag. “Ja maar schrijver, wanneer het de Vader zal behagen om mij te gaan trekken, hoe zal dit dan gaan, wat moet ik me hier geestelijk bij voorstellen, dan?” Dat kunt u lezen in Romeinen 6 waarin het volgende geschreven staat: Of weet gij niet, dat zovelen als wij in Christus Jezus gedoopt zijn, wij in Zijn dood gedoopt zijn? Wij zijn dan met Hem begraven, door den doop in den dood, opdat, gelijkewijs Christus uit de doden opgewekt is tot de heerlijkheid des Vaders, alzo ook wij in nieuwigheid des levens wandelen zouden. Want indien wij met Hem een plant geworden zijn in de gelijkmaking Zijns doods, zo zullen wij het ook zijn in de gelijkmaking Zijner opstanding; Dit wetende, dat onze oude mens met Hem gekruisigd is, opdat het lichaam der zonde te niet gedaan worde, opdat wij niet meer de zonde dienen. Want die gestorven is, die is gerechtvaardigd van de zonde. Indien wij nu met Christus gestorven zijn, zo geloven wij, dat wij ook met Hem zullen leven.

Tenslotte nog een woord aan Gods lieve kinderen, die dit in de middelijke weg zullen komen te lezen. Vreest uw door God gezette strijd en deze gezworen oorlog toch niet. Want, ziet uw Koning Die de wereld overwonnen heeft, zal zekerlijk met u zijn, al de dagen tot de voleinding der wereld. Zijt niet traag in het benaarstigen. Zijt vurig van geest. Dient den Heere. Verblijdt u in de hoop. Zijt geduldig in de verdrukking. Volhardt in het gebed. Deelt mede tot de behoeften der heiligen. Tracht naar herbergzaamheid. Zegent hen, die u vervolgen; zegent en vervloekt niet. Verblijdt u met de blijden; en weent met de wenenden. Weest eensgezind onder elkander. Tracht niet naar de hoge dingen, maar voegt u tot de nederige. Zijt niet wijs bij uzelf. Vergeldt niemand kwaad voor kwaad. Bezorgt hetgeen eerlijk is voor alle mensen. Indien het mogelijk is, zoveel in u is, houdt vrede met alle mensen. Wreekt uzelf niet, beminden, maar geeft den toorn plaats; want er is geschreven: Mij komt de wraak toe; Ik zal het vergelden, zegt de Heere. Indien dan uw vijand hongert, zo spijzigt hem; indien hem dorst, zo geeft hem te drinken; want dat doende, zult gij kolen vuurs op zijn hoofd hopen. Wordt van het kwade niet overwonnen, maar overwint het kwade door het goede. Amen.

D.J. Kleen